

den, hvad ville så bekæmpe terrorismen bedst? Det er jo et af de spørgsmål, vi skal stille os.

Hvordan bruger vi vores ressourcer? Eller omvendt, når der er tale om krigsdeltagelse, er der tilsyneladende ubegrænsede pengemidler. Når der er tale om sociale initiativer, ulandsbistand, så er der tale om en brøkdæl af de penge, der bliver brugt til krigsdeltagelse, selv om denne brøkdæl ville kunne bekæmpe terrorismen langt, langt bedre.

Afghanistan har været inde i debatten her i dag. Et af problemerne er, at der ikke er givet kompensation til de bønder, der dyrker opiumsvalmuer. Man bruger milliarder af kroner på en krig, hvor et af formålene er at bekæmpe opiumsproduktionen, samtidig med at man ikke har sikret sig, at de bønder kunne få en anstændig kompensation og eventuelt tænke i andre baner. Det er fremme fra Senlisgruppen i dag i en dansk avis om, at man købte valmuerne op i stedet for. Det forslag kan diskuteres, det er jeg med på, men det er alligevel udtryk for en helt anden tænkning.

Med andre ord, vi er nødt til at tænke sikkerhedspolitik i en helt anden sammenhæng end den militære. Specielt terrortruslen nødvendiggør, at vi er nødt til at tænke sikkerhedspolitik i et bredere perspektiv end den traditionelle militære, som den amerikanske regering kører helt entydigt, og som den danske regering desværre er blevet et ekko af.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg skal give ordet til statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg vil gerne sige tak for debatten. Jeg synes egentlig, det har været en meget god debat. Det er rigtigt, at i mit svar på forespørgslen beskæftigede jeg mig først og fremmest med første del af det spørgsmål, der var stillet, nemlig spørgsmålet om en status for krigen mod terror, og det gav jeg en meget grundig redegørelse for. Så blev jeg bebrejdet af fru Line Barfod, at jeg ikke beskæftigede mig så meget med anden del af spørgsmålet, nemlig om verden og Danmark er blevet et mere trygt sted at leve.

Kl. 15.10

Når jeg ikke beskæftigede mig så meget med det, var det, fordi jeg synes, at det var vigtigt, at debatten fandt sted på et faktisk grundlag med en række konkrete og nyttige oplysninger, fordi det andet spørgsmål, om verden og Danmark er

blevet et mere trygt sted at leve, er der jo dybest set ingen, der på nogen seriøs eller saglig måde kan give noget klart svar på. For hvis man skulle give et seriøst svar på det, skulle man jo også kunne besvare spørgsmålet: Hvordan havde terrortruslen set ud, hvis det internationale samfund ikke havde iværksat en militær operation i Afghanistan? For jeg forstår på fru Line Barfod, at det var det, der var alternativet, nemlig at vi intet skulle have gjort. Og så skal fru Line Barfod kunne svare på: Jamen hvordan ville terrortruslen så have set ud? Og det kan fru Line Barfod jo ikke.

Det, vi altså kan fastslå, er, at før vi gik ind med en militær operation i Afghanistan, blev f.eks. USA faktisk udsat for adskillige terrorangreb. Lad mig bare nævne, at to amerikanske ambassader i Østafrika blev terrorbombet i 1998, et amerikansk krigsskib blev udsat for et terrorangreb i 2000, og så husker vi selvfølgelig alle det forfærdelige terrorangreb den 11. september i New York, som alt sammen var før, nogen havde iværksat aktioner mod Afghanistan eller Irak eller andet. Alt det skete før, og det, vi kan konstatere, er, at efter det internationale samfund gik ind i Afghanistan, har der ikke været vellykkede terrorangreb på f.eks. USA.

Hermed siger jeg ikke, at så er terrortruslen generelt blevet mindre. Det er ikke det, jeg påstår, for det tror jeg heller ikke man kan sige. Men jeg vil altså godt gå så vidt som til at sige, at bevisbyrden for, at den er blevet større, påhviler faktisk dem, som mener, at den er blevet øget. Og de, der hævder, at truslen er blevet øget, må så også svare på: Hvor mange terrorister er der egentlig? Og hvor mange er så blevet motiveret lige præcis af, at det internationale samfund besluttede at iværksætte en aktion for at fjerne Talebanregimet i Afghanistan?

Det kan fru Line Barfod jo ikke give noget svar på, for terrorister vil altid bruge de besynderligste begrundelser for deres terrorangreb. Lad mig minde om, at hvis ikke jeg husker helt forkert, så tror jeg, at allerede bin Ladens krigserklæring fra 1998 brugte Irak som begrundelse, bl.a. fordi Clinton lige havde bombet Irak. Kan man ikke finde den ene begrundelse, så finder man bare den anden begrundelse for sin terrorvirksomhed.

Det, vi også ved, i hvert fald når kyndige analytikere kigger på det, er, at Al-Qaeda tilsyneladende er blevet hårdt ramt af kampen mod terrorisme. Det fremgår i øvrigt af Forsvarets Efterretningstjenestes seneste rapport – på side 25